

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

1. Pozwem z dnia 14 maja 2021 r. powód, S. U., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 21 544 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powód powoływał się na to, że pozwany niezgodnie z warunkami umowy AC dokonał ponownego przeliczenia wartości jego samochodu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia i przez to wbrew treści umowy zaniżył należne odszkodowanie o kwotę 21 544 zł. (pozew, k. 1-4)

2. W sprzeciwie z dnia 29 czerwca 2021 roku (data stempla pocztowego, k. 50) (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował powództwo w całości oraz wskazał, iż wypłacone na rzecz poszkodowanego odszkodowanie jest zgodne z warunkami umowy ubezpieczenia AC, a wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy wskazana w polisie została zawyżona względem rzeczywistej wartości. (sprzeciw, k. 43-44)

Ustalenia faktyczne

3. Dnia 25 lipca 2020 r. ok. godz. 22:30-23:00 ze strzeżonego, objętego monitoringiem parkingu przy Hotelu (...) w K. D. skradziono samochód S. U., L. (...). Brak pojazdu S. U. zauważył kolejnego dnia rankiem. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi 27 lipca 2020 r.

(zgłoszenie szkody, k. 8)

4. Skradziony samochód był objęty ubezpieczeniem AC udzielanym przez (...) S.A. W wystawionej przez ubezpieczyciela polisie wskazano, że ubezpieczający wybrał wariant pełnej ochrony od wszystkich ryzyk oraz wariant (...) wartość 100%. W polisie wartość samochodu określono na kwotę 152 344 zł. Za ten rodzaj ubezpieczenia S. U. uiścił składkę w kwocie 11 697 zł. W polisie zaznaczono, że sposób wykorzystanie pojazdu będzie standardowy, do użytku prywatnego. Odnotowano też, że samochód posiadał wyposażenie standardowe zgodne z E. kod nr (...), na podstawie tego programu zresztą dokonano wyceny. W informacjach o pojeździe wskazano, że jest to samochód osobowy, zarejestrowany po raz pierwszy 20.12.2016 r., z silnikiem hybrydowym o pojemności 2494 cm³ i mocy 181 KM. W samochodzie było 5 miejsc siedzących, miał przebieg 121 000 km, kierownicę po stronie lewej, nie miał nienaprawianych uszkodzeń, stan jego wnętrza określono jako dobry. Nie dokonano oględzin pojazdu i nie oznaczono jego stanu blacharskiego. W „postanowieniach dodatkowych” odnotowano, że umowa AC zostaje zawarta z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100%, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 OWU.

(polisa, k. 9, 10)

5. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 OWU znajdujących zastosowanie do umowy ubezpieczenia za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC mogła zostać zawarta z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100%” zapewniającej zachowanie wartości pojazdu ustalonej na dzień zawarcia umowy AC, bez uwzględnienia naturalnej utraty wartości rynkowej pojazdu pod warunkiem, że do jej ustalenia ubezpieczający podał zgodne ze stanem faktycznym informacje o pojeździe, o które (...) pytał przy zawarciu umowy AC; jeśli te informacje nie były zgodne ze stanem faktycznym, za wartość pojazdu uważa się wartość pojazdu właściwą na dzień zawarcia umowy AC zgodnie ze stanem faktycznym. Zgodnie natomiast z § 16 OWU w razie kradzieży pojazdu (...) określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, a w przypadku zastosowania opcji (...) Wartość 100% - w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy AC, o ile w czasie trwania umowy AC nie nastąpiła zmiana stanu technicznego pojazdu w odniesieniu do stanu z dnia zawarcia umowy AC. Za zmianę stanu technicznego uważa się powstałe w okresie ubezpieczenia i nienaprawione uszkodzenia, nietechnologiczną naprawę lub zdekompletowanie

pojazdu. Jeżeli taka zmiana nastąpiła, (...) określa odszkodowanie w oparciu o wartość pojazdu uwzględniającą tę zmianę, ustaloną na dzień zawarcia umowy AC.

(OWU, k. 63, 64)

6. Pismem z dnia 1 lutego 2021 r. ubezpieczyciel poinformował, że przekazał do wypłaty odszkodowanie w kwocie 123 706 zł. Ustalił ponownie wartość pojazdu na kwotę 130 800 zł i pomniejszył kwotę odszkodowania o należną składkę z polisy stanowiącej pokrycie w szkodzie (7 094 zł). Wartość samochodu ustalono z uwzględnieniem rzeczywistego przebiegu, czynników obniżających wartość i innych korekt.

(pismo, k. 33; kalkulacja, k. 31-32)

7. Ubezpieczyciel powoływał się na to, że w momencie zawierania umowy ubezpieczenia nie uwzględniono np. rzeczywistego przebiegu ubezpieczonego samochodu, a także tego, że wcześniej był on zarejestrowany we Francji, gdzie został uszkodzony – do tego stopnia, że wysokość jego naprawy oszacowano na 20 144 euro przy wartości odtworzeniowej przed szkodą 25 591 euro. Został sprzedany przez komis do właścicielki w Polsce.

(kopia zdjęć pojazdu, k. 45; wydruk danych dot. pojazdu, k. 46-47; mail, k. 48)

8. Pismem z dnia 18 marca 2021 r. S. U. działający za pośrednictwem pełnomocnika wezwał ubezpieczenia do zapłaty brakującej części odszkodowania w kwocie 21 544 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 sierpnia 2020 r. w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pismem z dnia 14 kwietnia 2021 r. ubezpieczyciel odmówił uwzględnia żądania.

(wezwanie, k. 34-35; odpowiedź, k. 36)

9. Wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy AC, z uwzględnieniem faktów ujawnionych w toku tej sprawy, wynosiła 132 900 zł

(opinia uzupełniająca biegłego, k. 121v)

Omówienie dowodów

10. Sąd oparł się na dowodach wymienionych powyżej. Ich wiarygodność zasadniczo nie budziła wątpliwości stron, a okoliczności faktyczne nie były przedmiotem sporu między stronami. Sporne między stronami było ustalenie wysokości należnego powodowi odszkodowania, a to ze względu na spór co do interpretacji postanowień OWU AC na temat skutków zawartej w polisie klauzuli (...) Wartość 100%”.

11. Sąd nie miał zastrzeżeń do treści opinii biegłego (uwzględniającej opinię uzupełniającą) z zakresu techniki samochodowej co do wartości rynkowej ubezpieczonego pojazdu na dzień kradzieży. Tym niemniej Sąd nabrał w toku postępowania – w szczególności po zapoznaniu się z uwagami pozwanego co do treści pierwszej opinii biegłego – przekonania, że interpretacja postanowień OWU prezentowana przez pozwanego nie zasługuje na podzielenie i w ostateczności nie było podstawy do skorzystania z tej opinii w celu ustalenia umownej wartości pojazdu powoda na dzień wystąpienia szkody (kradzieży).

Podstawa prawna rozpoznania na posiedzeniu niejawnym

12. Zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c., Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W myśl § 3 tego przepisu rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo.

13. W tej sprawie żadna ze stron nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy ani o przeprowadzenie dowodu, który wymagałby wyznaczenia rozprawy. Sąd był w stanie ustalić stan faktyczny sprawy na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, a ponadto przeprowadził dowód z pisemnej opinii biegłego, który może być z powodzeniem przeprowadzony na posiedzeniu niejawnym (żadna ze stron nie wniosła o przesłuchanie biegłego na rozprawie). Zdaniem Sądu przeprowadzenie takiego dowodu nie wyklucza rozpoznania sprawy na podstawie art. 148¹ k.p.c. (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 1–505³⁹. Tom I, pod red. T. Szanciły, Legalis 2019, komentarz do art. 148¹ k.p.c., nb. 4; Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. E. Marszałkowskiej-Krześ, Legalis 2021, komentarz do art. 148¹ k.p.c., pkt 7). Wyznaczenie w sprawie terminu rozprawy tylko opóźniłoby rozstrzygnięcie sprawy o ok. 2-3 miesiące, a strony mogły w sposób wyczerpujący przedstawić swoje stanowisko procesowe w dotychczasowych pismach procesowych.

Ocena prawna

14. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

15. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy autocasco odmiennie, aniżeli w przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, ma charakter umowny, tym samym wysokość szkody określa się w ramach swobody umów. Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej regulowała zatem zawarta między poszkodowanym a pozwanym umowa AC ubezpieczenia pojazdu mechanicznego.

16. Ponadto zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, przy czym w myśl art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Odszkodowanie ma zasadniczo na celu naprawienie szkody wyrządzonej ubezpieczającemu lub ubezpieczonemu w wyniku zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Nie wyłącza to jednak możliwości zawarcia umowy, na podstawie której ubezpieczyciel będzie miał jednak obowiązek wypłacić na rzecz ubezpieczonego świadczenie przekraczające realną wysokość szkody.

17. Bezsporne pomiędzy stronami było to, że pozwany był obowiązany do zapłaty odszkodowania na rzecz powoda w związku z kradzieżą jego pojazdu.

Wysokość należnego odszkodowania

18. Powód oparł swoje żądanie na twierdzeniu, że określona w polisie wartość pojazdu (152 344 zł) stanowi podstawę do ustalenia wysokości odszkodowania, a ponowna weryfikacja tej kwoty na etapie postępowania likwidacyjnego stanowi naruszenia warunków ubezpieczenia. Pozwany twierdził natomiast, że OWU nie uprawniało ubezpieczonego do otrzymania odszkodowania przekraczającego realną wysokość szkody, a ponowne ustalenie wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy było dopuszczalne.

19. Podobne (lecz nie tożsame) postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia były już przedmiotami wypowiedzi Sądu Najwyższego i sądów powszechnych. W wyroku z dnia 24 kwietnia 2018 r., sygn. V CSK 305/17, Sąd Najwyższy podkreślił, że interpretacji postanowień OWU dotyczących klauzuli (...) „Wartość 100%” należy dokonywać z uwzględnieniem reguły interpretowania niejednoznacznych klauzul na korzyść ubezpieczającego (aktualnie zasada ta wynika z art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej). Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zastrzeżenie w Umowie opcji " (...) Wartość 100%" jest równoznaczne z wprowadzeniem dopuszczonego w art. 824¹ § 1 k.c. wyjątku od reguły, iż suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela nie może być wyższa od poniesionej szkody. Nawet gdyby przyjąć, że w kontekście ustalenia wartości pojazdu miarodajna jest rzeczywista wartość rynkowa pojazdu w dniu zawarcia Umowy (a nie ustalona w polisie), nadanie jej stałego

charakteru oznacza, iż późniejszy spadek wartości pojazdu wskutek jego starzenia się, eksploatacji i zmiany tendencji rynkowych nie wywrze wpływu na wysokość należnej poszkodowanemu sumy pieniężnej, która w takim przypadku może być wyższa od poniesionej szkody. Sąd Najwyższy wskazał też, że negatywnych skutków niestarannej czy powierzchownej oceny i zawyżenia wartości pojazdu nie może przerzucać na ubezpieczonego. Zagrożenie dla interesów Ubezpieczyciela związane z zawyżaniem wartości pojazdu nie może być wyolbrzymiane, zważywszy, że w razie zawyżenia wartości pojazdu ubezpieczyciel pobiera odpowiednio wyższą składkę.

20. Do tożsamyh wniosków Sąd Najwyższy doszedł również w wyroku z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. I CSK 493/18. W tym wyroku Sąd podkreślił, że umowa ubezpieczenia pełni przeciw funkcję ochronną i z tej przyczyny miarodajny dla wykładni jej postanowień jest punkt widzenia tego, kto jest chroniony, a wątpliwości interpretacyjne nie mogą obciążać ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z 6 lutego 2015 r., II CSK 295/14). Poszukiwanie zatem przez zakład ubezpieczeń możliwości uchylenia się od świadczenia na rzecz ubezpieczonego jest niezgodne z celem ubezpieczenia, a ponadto stanowi akt nielojalności i złej wiary, który nie zasługuje na ochronę prawną (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2006 r., V CSK 90/05; z dnia 13 lutego 2002 r., IV CKN 690/00).

21. Do tożsamyh wniosków z powyższymi doszły również np. Sąd Okręgowy w Poznaniu w wyroku z dnia 28 marca 2022 r., sygn. XVI C 840/19 oraz Sąd Okręgowy w Warszawie w wyrokach z dnia 2 marca 2021 r., sygn. I C 846/18, i z dnia 14 września 2020 r., sygn. I C 94/19.

22. W OWU znajdujących zastosowanie dla umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy stronami nie wprowadzono pojęcia „stałej wartości pojazdu”. Tym niemniej z § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 16 OWU jednoznacznie wynika, że ubezpieczyciel dopuścił sytuację, w której wartość wypłaconego na podstawie ubezpieczenia AC odszkodowania przekroczy wartość realnie poniesionej szkody. Także w stosunku do tych postanowień OWU znajdzie zastosowanie argument podniesiony w wyroku SN z dnia 24 kwietnia 2018 r., tj. nawet gdyby faktycznie istotne znaczenia miała rzeczywista wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy (a nie wartość ujawniona w polisie), to pozwany zaakceptował sytuację, w której wypłaci odszkodowanie wyższe niż realna szkoda (bo ta wymagałaby uwzględnienia spadku wartości pojazdu od dnia zawarcia umowy do dnia wystąpienia szkody). Jednoznacznie zatem umowa ubezpieczenia AC z klauzulą (...) Wartość 100%” zawarta pomiędzy stronami przewiduje wyjątek od zasady z art. 824¹ § 1 k.c.

23. Co więcej, § 9 ust. 1 pkt 1 OWU wprowadza zasadę, że wartością pojazdu przyjmowaną na potrzeby ustalenia odszkodowania w wariantcie (...) Wartość 100%” jest wartość określona przy zawieraniu umowy. Wynika to z zawartego w tym przepisie zastrzeżenia, że jeśli te informacje (tj. informacje udzielone w odpowiedzi na pytania ubezpieczyciela) nie były zgodne ze stanem faktycznym, za wartość pojazdu uważa się wartość pojazdu właściwą na dzień zawarcia umowy AC zgodnie ze stanem faktycznym. Wyraźnie więc § 9 ust. 1 pkt 1 OWU przewidział okoliczność, w której ubezpieczyciel będzie mógł ponownie ustalić wartość pojazdu w dniu zawarcia umowy. Takie zastrzeżenie byłoby pozbawione sensu i znaczenia, gdyby ubezpieczyciel mógł ustalać wartość ubezpieczonego samochodu ponownie bez wystąpienia jakichkolwiek dodatkowych warunków. Logiczne jest zatem, że jeśli ubezpieczony odpowiedział na pytania ubezpieczyciela zgodnie ze stanem faktycznym, to OWU nie daje podstawy do ponownego przeliczania wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy. Wartość pojazdu ustala przeciw ubezpieczyciel, dlatego też wszelkie błędy czy uproszczenia, które zastosował on w momencie określania wartości pojazdu na chwilę zawarcia polisy, obciążają jego, a nie ubezpieczonego. Niedopuszczalne – w świetle wskazanego postanowienia OWU – jest zatem ponowne przeliczanie wartości pojazdu tylko z tego względu, że w momencie zawierania umowy nie zastosowano korekty wynikającej z przebiegu pojazdu. Ubezpieczyciel nie ma (a przynajmniej nie przedstawił w tej sprawie twierdzeń na ten temat) żadnych przeszkód do tego, by takie korekty uwzględnić od razu przy zawarciu umowy.

24. Tak samo należy ocenić sytuację, w której ubezpieczyciel zawarł umowę z klauzulą (...) Wartość 100%” pomimo braku odpowiedzi przez zainteresowanego ubezpieczeniem na niektóre pytania o stan pojazdu lub braku pytań ze strony ubezpieczonego dotyczących pewnej okoliczności. Zgodnie z art. 815 § 1 zd. 1 i 3 k.c., ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w innych pismach. W razie zawarcia przez ubezpieczyciela umowy

ubezpieczenia mimo braku odpowiedzi na poszczególne pytania, pominięte okoliczności uważa się za nieistotne. To ubezpieczyciela – jako przedsiębiorcę – obciąża właściwe przygotowanie się do zawarcia umowy ubezpieczenia i zapoznanie ze stanem faktycznym rzeczy podlegającej ubezpieczeniu. N. przed zawarciem umowy ubezpieczenia pytania np. o poprzednie kolizje z udziałem pojazdu lub czy był kiedykolwiek naprawiany musi skutkować uznaniem, że takie okoliczności nie były dla ubezpieczyciela istotne. Ich wyjście na jaw po zawarciu umowy ubezpieczenia zasadniczo nie może zatem powodować, że ubezpieczony znajdzie się nagle w niekorzystnej dla siebie sytuacji. Przenosząc to na grunt postanowień OWU istotnych dla niniejszej sprawy – § 9 ust. 1 pkt 1 nie daje ubezpieczycielowi prawa do ponownego ustalania wartości pojazdu na dzień zawarcia umowy zgodnie ze stanem faktycznym z powodu odkrycia okoliczności, o którą ubezpieczyciel nie pytał przed zawarciem umowy i której nie traktował wcześniej jako istotnej.

25. Skoro zasadą było wiążące ustalenie wartości pojazdu na moment zawarcia umowy ubezpieczenia w polisie, a wyjątek od tej zasady wprowadzony w § 9 ust. 1 pkt 1 OWU dotyczył tylko sytuacji, w której ubezpieczający udzielił odpowiedzi na pytania ubezpieczyciela niezgodnie ze stanem faktycznym, pozwany w niniejszej sprawie powinien był (jeśli zamierzał doprowadzić do oddalenia powództwa) przede wszystkim udowodnić, że:

- powód był pytany m. in. o to, czy w samochodzie przeprowadzono już jakieś naprawy i czy uczestniczył w kolizjach drogowych;
- powód udzielił odpowiedzi niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy.

26. Dopiero w razie wykazania tych okoliczności ubezpieczyciel był uprawniony do ponownego przeliczenia wartości ubezpieczonego samochodu na dzień zawarcia umowy, ale w zgodzie z ujawnionym później stanem faktycznym pojazdu. Bez wątplenia to jego obciążał obowiązek udowodnienia okoliczności, które niweczą roszczenie powoda (art. 6 k.c.). Dowodów, a nawet twierdzeń na ten temat, pozwany jednak nie przytoczył, przyznając sobie prawo do weryfikacji wartości ubezpieczonego pojazdu w każdej sytuacji, zupełnie pomijając zasadę którą sam określił w § 9 ust. 1 pkt 1 OWU. Zgodzić się więc należy z powodem, że działanie pozwanego stanowi przejaw kontraktowej nielojalności i naruszenia zasady pacta sunt servata.

27. Z racji powyższego Sąd przychylił się do stanowiska powoda i uznał, że należne powodowi odszkodowanie należy obliczyć z uwzględnieniem wartości pojazdu wskazanej w polisie ubezpieczeniowej (152 344 zł). Skoro dotychczas pozwany wypłacił kwotę 123 706 zł i potrącił należną ratę składki za ubezpieczenie w kwocie 7 094 zł, powodowi należy się brakująca część odszkodowania w wysokości 21 544. Żądanie powoda podlegało zatem uwzględnieniu w całości.

Odsetki

28. Ubezpieczyciel zobowiązany był do wypłaty odszkodowania zgodnie z art. 817 k.c. w ciągu 30 dni od złożenia zawiadomienia o szkodzie. Z treści pisma o zgłoszeniu szkody wynika, że dokonano tego dnia 27 lipca 2020 r., co oznacza, że w dniu określonym w pozwie – 27 sierpnia 2020 r. – termin na zaspokojenie roszczenia już minął i powodowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c.

Koszty postępowania

29. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 zd. 1 k.p.c. Powództwo uwzględniono w całości, a zatem powód jest stroną wygrywającą sprawę w całości. Z tego powodu Sąd zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz S. U. kwotę 4 695 zł, na którą składała się: opłata od pozwu (1 078 zł), koszty zastępstwa procesowego (3 600 zł – na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 98 § 1¹ k.p.c.

30. Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę wypłaconą tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego – 36,36 zł.

Z: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego przez portal.